

ประกาศสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ.

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกระดับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น และการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายในทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกระดับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป” นั้น

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยการดำเนินการของคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม จึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ. โดยบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และบุคคลทั่วไป สามารถแสดงความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ <http://www.nesdb.go.th/> หัวข้อ รับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายที่ต้องดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ เพื่อสำนักงานฯ จะได้รวบรวมความคิดเห็นนำไปประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป ทั้งนี้ ได้แนบร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวพร้อมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความเห็นมาท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ.

๑. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

โดยที่ในปัจจุบันการเกิดอุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกมีผู้บาดเจ็บจำนวน ๘๐๕,๙๓๔ ราย เสียชีวิตจำนวน ๘,๔๙๗ ราย และทุพพลภาพจำนวน ๒,๔๐๖ ราย ปี ๒๕๖๑ เสียชีวิตจำนวน ๑๓,๙๘๓ ราย และมีจำนวนข้อหาความผิดต่อพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นต้นทั่วประเทศจำนวน ๑๕๙,๑๒๖ คดี และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีคดีขึ้นสู่การพิจารณาจำนวน ๑๘๓,๒๙๓ คดี ซึ่งสถิติการออกใบสั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีจำนวน ๕,๒๓๓,๐๘๒ ใบ และปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีจำนวน ๘,๔๔๑,๑๒๑ ใบ สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่ผู้ขับขี่ขาดวินัยในการขับขี่ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายจราจร สาเหตุเพราะไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมายจราจร มาตราการบังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำความผิดยังขาดประสิทธิภาพ

แม้สถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีจราจรในแต่ละปีจะมีเป็นจำนวนมาก แต่สถิติผู้กระทำความผิดที่มาชำระค่าปรับตามกฎหมายกลับมีจำนวนน้อยมาก ทั้งนี้ เพราะแม้กฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกจะกำหนดอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับใช้กฎหมายโดยวิธีการออกใบสั่งผู้กระทำความผิดจราจรเพื่อลงโทษปรับตามกฎหมาย แต่กฎหมายกลับไม่ได้กำหนดวิธีพิจารณาคดีในกรณีผู้ได้รับใบสั่งได้โต้แย้งข้อกล่าวหา หรือเพิกเฉยไม่ชำระค่าปรับตามใบสั่ง ซึ่งทำให้ต้องกลับไปใช้กระบวนการสอบสวน ฟ้องร้อง พิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง ซึ่งมีขั้นตอนหลายขั้นตอน ใช้ระยะเวลานาน และต้องใช้ทรัพยากรในกระบวนการยุติธรรมต่อคดีเป็นจำนวนมาก ตลอดจนก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย เพราะพนักงานสอบสวนไม่สามารถจะสอบสวนคดีจราจรที่ผู้ได้รับใบสั่งไม่มาชำระค่าปรับได้ทุกคดี ซึ่งในปัญหาดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้ขับรถที่ไม่รักษาวินัยจราจร ไม่เคารพหรือเกรงกลัวต่อกฎหมาย อันเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุทางถนนสร้างความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลถึงความมั่นคงปลอดภัยของสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศชาติ

จากข้อมูลดังกล่าวการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งส่วนใหญ่มาจากการไม่มีวินัยการจราจร การไม่เคารพกฎหมายไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรเป็นผลมาจากการบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้นคดีจราจรควรมีกระบวนการพิจารณาคดีเป็นพิเศษโดยเฉพาะการพิจารณาต้องรวดเร็วและเป็นธรรม มุ่งแก้ไขไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ใช้รถใช้ถนนให้มีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายอันเป็นการสร้างวินัยจราจรที่ดี การมีวิธีพิจารณาคดีจราจรจะทำให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับคดีจราจรได้รับการพิจารณาโทษจากรัฐโดยมาตรการที่มีประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมแก่ประชาชนจะส่งผลให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวและกระทำความผิดลดลงนอกจากนั้นยังส่งผลต่อการปรับปรุงพฤติกรรมและสร้างวินัยในการจราจรการใช้รถใช้ถนนที่ผู้ขับขี่จะเพิ่มความระมัดระวังในการใช้รถใช้ถนนมากขึ้นทำให้สามารถลดอุบัติเหตุบนท้องถนนลงได้เป็นการป้องกันอุบัติเหตุและแก้ไขปัญหาจราจรได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒. ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้น

โดยที่ปัจจุบันการกระทำความผิดจราจรทางบกส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ขับขี่ขาดความรู้ความเข้าใจและวินัยในการใช้รถและถนน ส่งผลให้เกิดปัญหาการจราจร ทั้งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อชีวิตร่างกายและจิตใจของผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่สัญจรผ่านไปมา ประกอบกับมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ จึงสมควรกำหนดวิธีพิจารณาคดีจราจรขึ้นเป็นพิเศษต่างหากจากคดีอาญาโดยทั่วไป เพื่อให้การพิจารณาคดีจราจรเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็วและมีมาตรการคุมประพฤติหรือการศึกษอบรมด้านการจราจรเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ขับขี่ สร้างจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งเพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถและถนน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ. ประกอบด้วย ๔๐ มาตราโดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ วันใช้บังคับกฎหมาย กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ ศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีจราจร กำหนดให้จัดตั้งและเปิดทำการแผนกคดีจราจรขึ้นในศาลแขวงและศาลจังหวัดในกรุงเทพมหานคร และศาลแขวงนนทบุรี และศาลแขวงสมุทรปราการ ส่วนศาลแขวงในจังหวัดอื่นและศาลจังหวัดสำหรับท้องที่ที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง ให้จัดตั้งแผนกคดีจราจรขึ้นในศาลดังกล่าวทุกศาล แต่จะเปิดทำการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๓)

๒.๓ กำหนดประเภทคดีที่เป็น “คดีจราจร” (ร่างมาตรา ๔) ดังต่อไปนี้

(๑) คดีความผิดตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) คดีความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ซึ่งผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ชำระค่าปรับ หรือไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ทั้งนี้ไม่ว่าจะได้มีการออกใบสั่งหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ให้รวมถึงความผิดตามกฎหมายดังกล่าวในกรณีที่ผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๓) คดีความผิดอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๒.๔ กำหนดบทนิยาม คำว่า “ใบอนุญาตขับขี่” “ผู้ถูกออกใบสั่ง” “ผู้ต้องหา” “โจทก์” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และคำว่า “ศาล”

๒.๕ กำหนดให้การดำเนินคดีจราจรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตาม

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม และห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับแก่เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดคดีจราจร (มาตรา ๕)

๒.๖ กำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวนคดีจราจร การฟ้องคดี การออกใบนัดให้ไปศาล การดำเนินกระบวนการพิจารณา และการนำตัวผู้ต้องหาไปฟ้องคดีให้พนักงานสอบสวนแจ้งประวัติการกระทำผิดให้พนักงานอัยการทราบเพื่อระบุไว้ในคำฟ้องด้วย วิธีการตรวจสอบประวัติการกระทำผิด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา (มาตรา ๖ – มาตรา ๒๔)

๒.๗ กำหนดให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งใช้วิธีการอย่างอื่นแก่จำเลยซึ่งมีความผิดได้ ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ อันได้แก่ คำสั่งเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ ให้จำเลยกระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ คำสั่งกำหนดให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษาด้านการจราจรเป็นระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร หรือตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก (ร่างมาตรา ๒๔/๑ – มาตรา ๒๔)

๒.๘ กำหนดให้คดีจราจรตามมาตรา ๔ (๑) ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ว่าจำเลยเคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาก่อน แล้วจำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้อีกยังไม่พ้นห้าปีนับแต่วันที่ศาลในคดีก่อนมีคำพิพากษา ในกรณีที่ศาลคดีนี้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ห้ามมิให้ศาลออกการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษจำเลยในคดีนี้ ทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๙ กำหนดให้ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่งให้ยึดรถที่จำเลยขับขี่ ในขณะที่กระทำความผิดไว้เป็นการชั่วคราว ตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยให้จำเลยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอคืนรถดังกล่าวได้แม้ยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลา หากแสดงให้เห็นว่า ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่แท้จริง และจำเลยนำรถดังกล่าวไปใช้โดยตนมิได้มีส่วนรู้เห็นและได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันไม่ให้จำเลยนำรถไปขับขี่ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการยึดและเก็บรักษารถ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๑๐ กำหนดให้ในคดีจราจรที่ศาลกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หรือสั่งให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจนำวิธีการตามมาตรา ๒๔/๑ หรือเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ที่ยังไม่ได้กำหนดแก่จำเลยมากำหนดเพิ่มเติม สั่งปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือกักขังไม่เกิน ๓ เดือน แล้วให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปให้ครบถ้วนก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอัตราโทษในความผิดที่ศาลพิพากษาและความร้ายแรงของการฝ่าฝืนเงื่อนไข แต่หากจำเลยยังคงจงใจฝ่าฝืนเงื่อนไข ศาลอาจนำโทษที่รอไว้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาลงแก่จำเลย กำหนดโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือกำหนดโทษใหม่ แล้วแต่กรณี แทนการให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติหรือคำสั่งให้กระทำการกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๒/๑)

๒.๑๑ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล โดยคดีจราจรเว้นแต่มาตรา ๔ (๑) ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีที่ศาลมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ หรือมีคำสั่งตามมาตรา ๒๗ แล้วแต่กรณี ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้ ให้ศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาและมีคำสั่งหรือคำพิพากษาในคดีจราจรโดยเร็ว และคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ในคดีจราจรให้เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๓๓-๓๕)

๒.๑๒ บทเฉพาะกาล กำหนดให้บรรดาความผิดที่เป็นคดีจราจรที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นจนกว่าคดีจะถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๓๖)

๒.๑๓ กำหนดให้นายกรัฐมนตรี และประธานศาลฎีกา รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๗)

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ.

ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่ ๑ การกำหนดประเภทความผิดในคดีจราจร ตามร่างมาตรา ๔ (กำหนดไว้ ๓ ประเภท) เหมาะสมและครอบคลุมเพียงพอแล้ว

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๒ คดีความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา (คดีจราจรตามมาตรา ๔(๑)) ในการนำตัวผู้ต้องหาไปฟ้องคดีให้พนักงานสอบสวนแจ้งประวัติการกระทำผิดให้พนักงานอัยการทราบเพื่อระบุไว้ในคำฟ้องด้วย

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

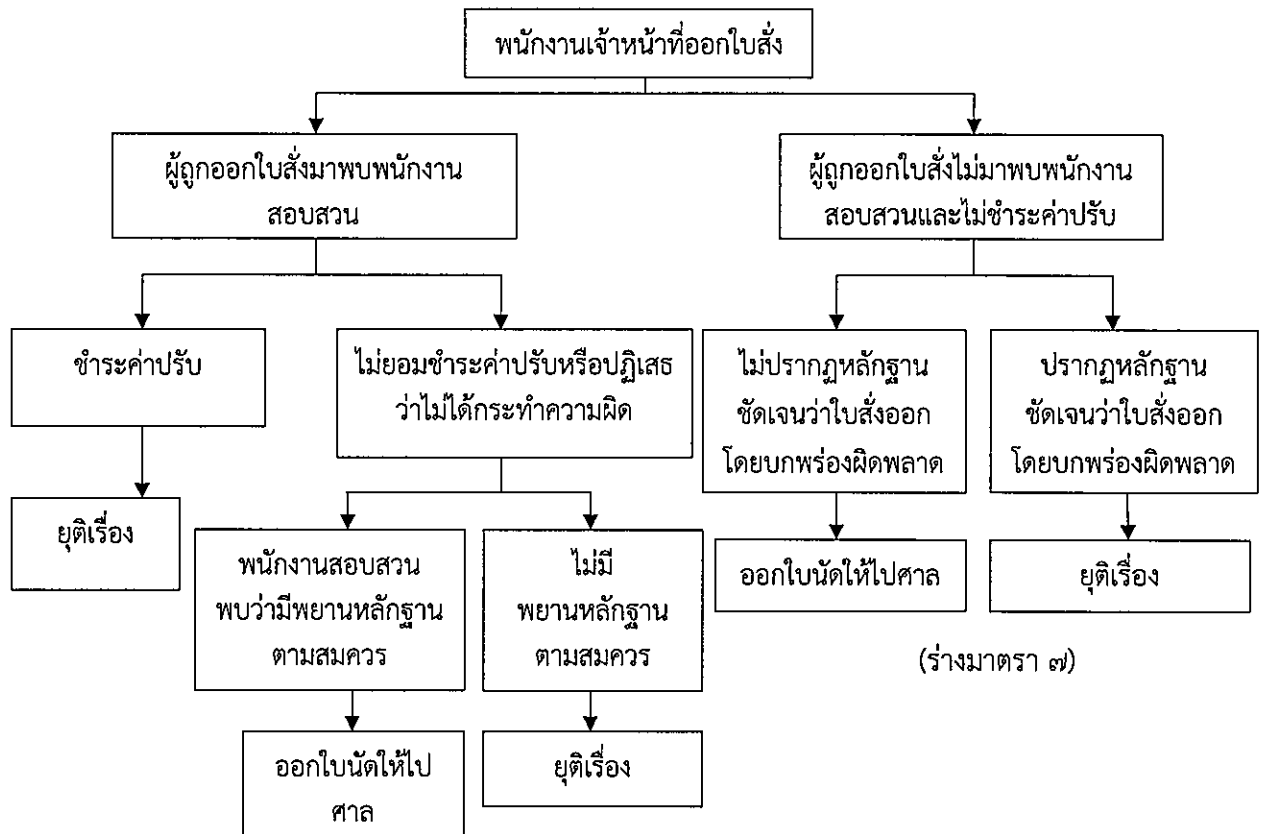
.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๓ การนำคดีขึ้นสู่ศาล

(ร่างมาตรา ๖)

☐ เห็นด้วย☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๔ การยกเลิกใบสั่งกรณีการออกใบสั่งเป็นไปโดยบกพร่องผิดพลาด

- ในคดีจราจรตามมาตรา ๔(๒) ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกตามมาตรา ๖ และ มาตรา ๗ นั้น หากปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการออกใบสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยบกพร่องผิดพลาด ให้บันทึกเหตุแห่งความบกพร่องผิดพลาดนั้นพร้อมทั้งแจ้งหัวหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสั่งดังกล่าวเพื่อดำเนินการยกเลิกใบสั่ง และให้หัวหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสั่งดำเนินการยกเลิกข้อมูลใบสั่งตามที่ได้รับแจ้ง และแจ้งให้ผู้ถูกออกใบสั่งทราบการยกเลิกใบสั่งด้วย (ร่างมาตรา ๘)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๕ กรณีเป็นคดีจราจรที่ไม่ได้มีการออกใบสั่ง สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลได้

- คดีจราจรที่ไม่ได้มีการออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หากปรากฏหลักฐาน เช่น กล้องหนักรถ วิดีโอคลิปจากโทรศัพท์มือถือ ให้พนักงานสอบสวนออกหมายเรียก หากผู้นั้นไม่มาตามหมายเรียก หรือมาแต่แจ้งว่าตนไม่ได้กระทำผิด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการและออกใบนัดให้ไปศาลตามมาตรา ๖ หรือ มาตรา ๗ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๙)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ.....
.....
.....

ประเด็นที่ ๖ กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งใบนัดไปศาล หากผู้ต้องหายินยอมเสียค่าปรับในอัตราสูงสุดให้คดีเป็นอันเลิกกัน โดยไม่ต้องทำการสอบสวน

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

ข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ ๗ ในการฟ้องคดีจราจรให้จัดทำโดยพนักงานสอบสวนส่งใบนัดคู่ฉบับไปศาลพร้อมใบสั่งและพยานหลักฐานภายใน ๓ วัน นับแต่ออกใบนัด โดยให้พนักงานอัยการลงชื่อไว้ในคู่ฉบับใบนั้นโดยไม่ต้องทำการสอบสวน (ร่างมาตรา ๑๓)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

ข้อเสนอแนะ

ประเด็นที่ ๘ กรณีจำเลยไม่มาศาลในวันนัดให้ไปศาล

เมื่อศาลประทับฟ้องแล้วจำเลยไม่มาศาล ศาลมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวันและให้ศาลมีอำนาจออกหมายเรียกจำเลยมาศาล และมีหนังสือแจ้งไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์เพื่อให้ นายทะเบียนงดการดำเนินการใด ๆ ทางทะเบียนสำหรับรถคันนั้นไว้เป็นการชั่วคราว แต่ถ้าจำเลยมาศาล ก็ดำเนินกระบวนการต่อไปตามมาตรา ๒๐ (ร่างมาตรา ๑๔)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๙ มาตราการพิเศษในคดีจราจรที่ศาลสามารถกำหนดโทษเพิ่มเติมได้ แม้โจทก์ไม่ร้องขอ (ร่างมาตรา ๒๔/๑)

๑. ว่ากล่าวตักเตือน เฉพาะในกรณีที่จำเลยกระทำความผิดคดีจราจรในลักษณะความผิดที่ได้ฟ้องในคดีนี้เป็นครั้งแรก(ร่างมาตรา ๑๘)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

๒. การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ (ร่างมาตรา ๒๖)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

๓. การทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ ให้พนักงานคุมประพฤติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้ที่มีอำนาจกำกับดูแลการกระทำความกิจกรรมบริการสังคม (ร่างมาตรา ๒๗)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

๔. การเข้ารับการศึกษอบรมด้านการจราจร โดยให้จำเลยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาอบรม (ร่างมาตรา ๒๘)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

๕. การตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถ (ร่างมาตรา ๒๙)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

๖. ห้ามใช้รถภายในระยะเวลาที่กำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....

ประเด็นที่ ๑๐ การว่ากล่าวตักเตือนแทนการพิพากษาลงโทษจำเลยให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่จำเลยได้กระทำความผิดคดีจราจรในลักษณะความผิดที่ได้ฟ้องในคดีนี้เป็นครั้งแรก และศาลเห็นว่ามีความเหมาะสมสมควรเมื่อได้พิจารณาถึงประวัติ อาชีพ สถานะการเงิน ตลอดจนสภาพความผิดของจำเลย หรือกรณีมีเหตุอันควรปราณีอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๒๕)

☐ เห็นด้วย☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๑๑ ห้ามมิให้ศาลรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษจำเลยที่ทำผิดซ้ำในข้อหาซ้ำรถในขณะเมาสุรา

- คดีจราจรตามมาตรา ๔(๑) ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ว่าจำเลยเคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาก่อน แล้วจำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้อีกยังไม่พ้นห้าปีนับแต่วันที่ศาลในคดีก่อนมีคำพิพากษา ในกรณีที่ศาลคดีนี้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ห้ามมิให้ศาลรอกการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอกการลงโทษจำเลยในคดีนี้ ทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ (ร่างมาตรา ๓๐)

☐ เห็นด้วย☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๑๒ อำนาจศาลในการสั่งยึดรถจำเลยขับขี่ในขณะกระทำผิดไว้ชั่วคราว

- ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่งให้ยึดรถที่จำเลยขับขี่ในขณะกระทำผิดไว้เป็นการชั่วคราว ตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยให้จำเลยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอคืนรถดังกล่าวได้แม้ยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากแสดงให้เห็นว่า ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่แท้จริง และจำเลยนำรถดังกล่าวไปใช้โดยตนมิได้มีส่วนรู้เห็นและได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันไม่ให้จำเลยนำรถไปขับขี่ (ร่างมาตรา ๓๑)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ประเด็นที่ ๑๓ กรณีจำเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล

ในคดีจราจรที่ศาลกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หรือสั่งให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจนำวิธีการตามมาตรา ๒๔/๑ หรือเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ที่ยังไม่ได้กำหนดแก่จำเลยมากำหนดเพิ่มเติม สั่งปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือกักขังไม่เกิน ๓ เดือน แล้วให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปให้ครบถ้วนก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอัตราโทษในความผิดที่ศาลพิพากษาและความร้ายแรงของการฝ่าฝืนเงื่อนไข แต่หากจำเลยยังคงจงใจฝ่าฝืนเงื่อนไข ศาลอาจนำโทษที่รอไว้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาลงแก่จำเลย กำหนดโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือกำหนดโทษใหม่ แล้วแต่กรณี แทนการให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติหรือคำสั่งให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๒/๑)

☐ เห็นด้วย

☐ ไม่เห็นด้วย

เหตุผลประกอบ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ความคิดเห็น อื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีจราจร

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการกระทำความผิดจราจรทางบกส่วนหนึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ขับขี่ขาดความรู้ความเข้าใจและวินัยในการใช้รถและถนน ส่งผลให้เกิดปัญหาการจราจร ทั้งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยต่อชีวิตร่างกายและจิตใจของผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร รวมทั้งบุคคลทั่วไปที่สัญจรผ่านไปมา ประกอบกับมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ จึงสมควรกำหนดวิธีพิจารณาคดีจราจรขึ้นเป็นพิเศษต่างหากจากคดีอาญาโดยทั่วไป เพื่อให้การพิจารณาคดีจราจรเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็วและมีมาตรการคุมประพฤติหรือการศึกษอบรมด้านการจราจรเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ขับขี่ สร้างจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งเพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถและถนน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดีจราจร
พ.ศ.

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.
เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีจราจร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งและเปิดทำการแผนกคดีจราจรขึ้นในศาลแขวงและศาลจังหวัด
ในกรุงเทพมหานคร และศาลแขวงนนทบุรี และศาลแขวงสมุทรปราการ ส่วนศาลแขวงในจังหวัดอื่น
และศาลจังหวัดสำหรับท้องที่ที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง ให้จัดตั้งแผนกคดีจราจรขึ้นในศาลดังกล่าว
ทุกศาล แต่จะเปิดทำการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในแผนกคดีจราจรในศาลแขวงหรือศาลจังหวัดที่เปิดทำการ
ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คดีจราจร” หมายความว่า

(๑) คดีความผิดตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒

(๒) คดีความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์
และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ซึ่งผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ

ตามกฎหมายไม่ชำระค่าปรับ หรือไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือไม่ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ทั้งนี้ไม่ว่าจะได้มีการออกใบสั่งหรือไม่ก็ตาม แต่ไม่ให้รวมถึงความผิดตามกฎหมายดังกล่าว ในกรณีที่ผู้ขับขี่เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น

(๓) คดีความผิดอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“ใบอนุญาตขับขี่” หมายความว่า ใบอนุญาตขับขี่ตามกฎหมายจราจรทางบก ใบอนุญาตขับรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“ผู้ถูกออกใบสั่ง” หมายความว่า ผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในคดีจราจรและถูกออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า ผู้ถูกออกใบสั่ง ผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถ ที่พนักงานสอบสวนได้ออกใบนัดให้ไปศาล

“โจทก์” หมายความว่า พนักงานอัยการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

“ศาล” หมายความว่า ศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาคดีจราจร ได้แก่ ศาลแขวงหรือศาลจังหวัดแผนกคดีจราจร หรือศาลแขวงหรือศาลจังหวัดในกรณีที่ยังไม่ได้เปิดทำการแผนกคดีจราจรที่คดีจราจรเกิดขึ้น อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลนั้น

มาตรา ๕ การดำเนินคดีจราจรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และข้อกำหนดตามมาตรา ๑๗ ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติและข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับแก่เด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดคดีจราจร

มาตรา ๕/๑ คดีจราจรตามมาตรา ๔(๑) ให้สอบสวนและดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงแล้วแต่กรณี

ในการนำตัวผู้ต้องหาไปฟ้องคดีตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนแจ้งประวัติการกระทำความผิดดังกล่าวของผู้ต้องหานั้นให้พนักงานอัยการทราบเพื่อระบุไว้ในคำฟ้องด้วย

วิธีการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๖ ในคดีจราจรตามมาตรา ๔(๒) ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก และยังไม่พ้นกำหนดเวลาชำระค่าปรับที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการไม่ปฏิบัติตามใบสั่งตามมาตรา ๑๔๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ หากผู้ถูกออกใบสั่งมาพบพนักงานสอบสวนเพื่อแจ้งว่าตนไม่ได้กระทำความผิดตามใบสั่ง หรือแจ้งว่าไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือแจ้งว่าไม่ประสงค์ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบข้อกล่าวหาและ

พยานหลักฐานตามใบสั่งนั้น หากเห็นว่าพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้ถูกออกใบสั่งน่าจะได้กระทำความผิดให้ออกใบนัดให้ผู้นั้นไปศาลตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบนัด แต่ต้องไม่เกินเจ็ดนับแต่วันที่มาพบพนักงานสอบสวน โดยส่งใบนัดให้แก่ผู้ถูกออกใบสั่งโดยตรง ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนสอบถามผู้ถูกออกใบสั่งถึงวันและเวลาที่สามารถเดินทางไปศาลได้ก่อนจะระบุวันเวลาในใบนัดตามวรรคนี้

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ถูกออกใบสั่งไม่ได้มาพบพนักงานสอบสวน แต่ได้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานสอบสวน การออกใบนัดให้ไปศาลแก่ผู้นั้น ให้ดำเนินการตามระยะเวลาและวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๗

มาตรา ๗ หากผู้ถูกออกใบสั่งไม่ได้มาพบหรือแจ้งต่อพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๗ และไม่ได้ชำระค่าปรับจนพ้นกำหนดเวลาชำระค่าปรับที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้งการไม่ปฏิบัติตามใบสั่งตามมาตรา ๑๔๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการออกใบนัดให้ผู้นั้นไปศาลตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบนัด ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระค่าปรับที่ระบุไว้ในหนังสือข้างต้น

การส่งใบนัดให้ไปศาลแก่ผู้ถูกออกใบสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ส่งไปยังภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้นั้น ตามที่ปรากฏในใบอนุญาตขับขี่ บัตรประจำตัวประชาชน หลักฐานการจดทะเบียนรถ หรือหลักฐานอื่นใดที่ผู้ถูกออกใบสั่งดังกล่าวได้จดทะเบียนไว้ต่อทางราชการอย่างใดอย่างหนึ่ง และให้ถือว่าเป็นการส่งใบนัดโดยชอบ

มาตรา ๘ ในคดีจราจรตามมาตรา ๔(๒) ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกตามมาตรา ๖ และ มาตรา ๗ นั้น หากปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าการออกใบสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยบกพร่องผิดพลาด ให้บันทึกเหตุแห่งความบกพร่องผิดพลาดนั้นพร้อมทั้งแจ้งหัวหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสั่งดังกล่าวเพื่อดำเนินการยกเลิกใบสั่ง

ให้หัวหน้าของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบสั่งดำเนินการยกเลิกข้อมูลใบสั่งตามที่ได้รับแจ้งในวรรคหนึ่ง และแจ้งให้ผู้ถูกออกใบสั่งทราบการยกเลิกใบสั่งด้วย

มาตรา ๙ คดีจราจรที่ไม่ได้มีการออกใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก หากปรากฏหลักฐานจากการสืบสวนว่าผู้ขับขี่ เจ้าของรถ หรือผู้ครอบครองรถรายใด เป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการออกหมายเรียกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากผู้นั้นไม่มาตามหมายเรียก หรือมาแต่แจ้งว่าตนไม่ได้กระทำความผิด หรือแจ้งว่าไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือแจ้งว่าไม่ประสงค์ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการและออกใบนัดให้ไปศาลตามมาตรา ๖ หรือ มาตรา ๗ แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม

มาตรา ๑๐ ใบนัดให้ไปศาล ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๙ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ นามสกุล อายุ และที่อยู่ของผู้ต้องหา
- (๒) หมายเลขและสถานที่ที่ออกใบอนุญาตขับขี่ของผู้ต้องหาตาม (๑) ถ้ามี
- (๓) ยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง และสังกัดของผู้ออกใบนัดให้ไปศาล

- (๔) หมายเลขทะเบียนรถ ประเภท ชนิด และสีของรถที่กระทำผิด
- (๕) รายละเอียดการกระทำอันเป็นความผิด สถานที่และวันเวลาในการกระทำความผิด
- (๖) มาตราในกฎหมายซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเป็นความผิด
- (๗) พยานหลักฐานแห่งการกระทำผิด
- (๘) คำให้การของผู้ต้องหา ถ้ามี
- (๙) พยานหลักฐานตาม (๘) ถ้ามี
- (๑๐) ประวัติการกระทำผิดในคดีจราจรของผู้ต้องหา ถ้ามี
- (๑๑) จำนวนคะแนนความประพฤติในการขับรถของผู้ต้องหา ถ้ามี
- (๑๒) ชื่อศาล วันและเวลาที่กำหนดให้ผู้ต้องหาเดินทางไปศาล
- (๑๓) ลายมือชื่อผู้ออกใบนัดให้ไปศาล
- (๑๔) วันและเวลาที่ออกใบนัดให้ไปศาล
- (๑๕) ลายมือชื่อพนักงานอัยการ

มาตรา ๑๑ ให้พนักงานสอบสวนส่งคู่มือใบนัดให้ไปศาลที่ออกตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้วแต่กรณี พร้อมด้วยคู่มือใบสั่งตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกในกรณีที่มีการออกใบสั่งไว้และพยานหลักฐานแห่งการกระทำผิดนั้น ไปยังศาลภายในสามวันนับแต่วันที่ออกใบนัดให้ไปศาลดังกล่าว และให้พนักงานอัยการลงชื่อในคู่มือใบนัดให้ไปศาลก่อนยื่นต่อศาลด้วย และให้ถือว่าคู่มือดังกล่าวเป็นคำฟ้องโดยไม่ต้องทำการสอบสวน

การออกใบนัดให้ไปศาลในกรณีที่ผู้ต้องหากระทำความผิดอันเป็นคดีจราจร หลายกระทง ในคราวเดียวกันจะใช้ใบนัดฉบับเดียวกันก็ได้ แต่ต้องระบุความผิดทุกกระทงแยกเป็นลำดับไป

ถ้าผู้ต้องหาตามใบนัดให้ไปศาลตามวรรคหนึ่ง ยินยอมเสียค่าปรับในอัตราสูงสุดสำหรับความผิดนั้นต่อพนักงานสอบสวนผู้ออกใบนัดให้ไปศาล ก่อนวันที่ระบุให้ไปศาลไม่น้อยกว่าสามวัน ให้คดีเป็นอันเลิกกัน และให้พนักงานสอบสวนรีบแจ้งให้พนักงานอัยการและศาลทราบโดยเร็วพร้อมพยานหลักฐานการชำระค่าปรับเพื่อมีคำสั่งต่อไป

การชำระค่าปรับตามวรรคสามอาจกระทำโดยวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต หรือวิธีการอื่นโดยผ่านธนาคารหรือหน่วยบริการรับชำระเงิน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และสถานที่ตามระเบียบที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๑๒ คดีจราจรตามมาตรา ๔(๒) ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายไปศาลตามวันเวลาที่ระบุในใบนัดให้ไปศาล

มาตรา ๑๓ ให้ศาลตรวจดูคำฟ้องที่ยื่นต่อศาลตามมาตรา ๑๑ แล้วมีคำสั่งประทับฟ้องหรือไม่ประทับฟ้องแล้วแต่กรณี

คำฟ้องที่มีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๐ ศาลจะมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนแก้ไขหรือไม่ประทับฟ้องก็ได้

คำฟ้องที่ยื่นต่อศาลเมื่อพ้นกำหนดสามวัน ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ให้ศาลมีคำสั่งไม่ประทับฟ้อง เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นและศาลเห็นสมควร แต่ถ้าพ้นกำหนดวันและเวลาที่ระบุให้ผู้ต้องหาเดินทางมาศาล ให้ศาลมีคำสั่งไม่ประทับฟ้อง

ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งของศาลที่สั่งไม่ประทับฟ้องตามมาตรา ๑๑ แต่ไม่ตัดสิทธิในการยื่นฟ้องใหม่

มาตรา ๑๔ เมื่อศาลประทับฟ้องแล้ว ให้บุคคลตามมาตรา ๑๒ และจำเลยมาศาลตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบนัดให้ไปศาลตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ หากจำเลยมาศาลให้ศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๒๐ ต่อไป หากจำเลยไม่มาศาลตามวันและเวลาที่ระบุไว้ในใบนัดให้ไปศาล ให้ศาลมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวันและให้ศาลมีอำนาจออกหมายเรียกจำเลยมาศาล

ในกรณีที่จำเลยซึ่งไม่มาศาลนั้นเป็นเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถให้ศาลมีหนังสือแจ้งไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เพื่อให้นายทะเบียนงดการดำเนินการใด ๆ ทางทะเบียนสำหรับรถคันนั้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้รับหนังสือแจ้งจากศาลว่าจำเลยมาศาลแล้ว เว้นแต่การรับชำระภาษีประจำปี ในกรณีเช่นนี้ให้นายทะเบียนดำเนินการมาตรา ๑๔๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ โดยอนุโลม จนกว่าจะได้รับหนังสือแจ้งจากศาลว่าจำเลยมาศาลแล้ว

ถ้าภายหลังความปรากฏแก่ศาลว่าพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องแก่จำเลยตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกคำสั่งดังกล่าวก็ได้

ให้ศาลแจ้งคำสั่งศาลที่สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยตามวรรคหนึ่งและคำสั่งศาลที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตขับขี่ตามวรรคสาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทราบด้วย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่จำเลยไม่มาศาลตามหมายเรียก หรือในกรณีที่ปรากฏแก่ศาลว่าจำเลยเคยถูกฟ้องคดีจราจรมาแล้ว โดยในคดีก่อนหน้านี้จำเลยไม่มาศาลตามวันและเวลาที่กำหนดและในคดีนี้จำเลยก็ไม่มาศาลตามกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔ อีกโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่ได้แจ้งให้ศาลทราบ หรือในกรณีที่จำเลยไม่มาศาลตามคำสั่งในกรณีอื่นใด ให้ศาลออกหมายจับจำเลย

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวจำเลยผู้ถูกจับตามหมายศาลไว้เกินกว่าที่จำเป็นเพื่อนำตัวส่งศาล แต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาจับกุม ทั้งนี้ มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวจำเลยมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาที่ยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นด้วย

เมื่อได้ตัวจำเลยมาศาลแล้ว ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีต่อไป แต่ห้ามมิให้ขังจำเลยในระหว่างพิจารณา เว้นแต่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยจะหลบหนี

มาตรา ๑๗ เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนพิจารณาคดีจราจรเป็นไปโดยสะดวกรวดเร็วและเที่ยงธรรม ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใด ๆ เพื่อใช้บังคับในศาลได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีของจำเลยต้องลดน้อยลงกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ โจทก์และจำเลยไม่จำเป็นต้องยื่นบัญชีระบุพยาน

มาตรา ๑๙ การพิจารณาและสืบพยานในศาลให้ทำโดยเปิดเผยต่อหน้าจำเลย เว้นแต่เมื่อจำเลยร้องขอและศาลเห็นเป็นการสมควรจะพิจารณาและสืบพยานลับหลังจำเลยก็ได้

มาตรา ๒๐ เมื่อจำเลยมาศาลให้ศาลอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟังและถามจำเลยว่าได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไร แล้วบันทึกคำให้การของจำเลยไว้

ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่ต้องสืบพยานต่อไปก็ได้ แต่ถ้าจำเลยไม่ยอมให้การหรือให้การปฏิเสธ ให้ศาลใช้ดุลพินิจไต่สวนว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีในสำนวนเพียงพอที่จะพิพากษาคดีไปทันทีหรือไม่ หากศาลเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวยังไม่เพียงพอที่จะพิพากษาไปในทางใด ให้ศาลกำหนดนัดพิจารณาเพื่อสืบพยานต่อไป และแจ้งให้พนักงานอัยการเข้าทำหน้าที่เป็นโจทก์โดยให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวันทำการเพื่อให้โจทก์นำพยานหลักฐานเข้าสืบตามกำหนดดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ในวันนัดสืบพยานโจทก์ ถ้าโจทก์หรือพยานโจทก์มาศาลก็ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป แต่ถ้าโจทก์และพยานโจทก์ไม่มาศาลก็ให้ศาลยกฟ้อง เว้นแต่ในกรณีที่ศาลเห็นว่ามิเหตุสมควรที่โจทก์และพยานโจทก์มาศาลไม่ได้ จะสั่งเลื่อนคดีไปก็ได้

คดีที่ศาลยกฟ้องตามวรรคหนึ่ง ถ้าโจทก์มาร้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลยกฟ้อง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่ามิเหตุสมควรที่มาศาลไม่ได้ ก็ให้ศาลยกคดีนั้นขึ้นพิจารณาใหม่

มาตรา ๒๒ ในการสืบพยาน ให้ศาลเป็นผู้ซักถามพยาน ถ้าโจทก์ จำเลยหรือทนายความจะซักถามพยานต้องได้รับอนุญาตจากศาล

พยานทุกคนต้องเบิกความด้วยวาจา และห้ามไม่ให้พยานอ่านข้อความที่เขียนมา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล

ให้ศาลบันทึกสาระสำคัญคำเบิกความของพยานโดยย่อและให้พยานลงลายมือชื่อไว้

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในอันที่จะให้ได้ความแจ้งชัดในข้อเท็จจริงแห่งคดีให้ศาลมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบเองได้ตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๒๓ เมื่อความผิดเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใดให้ชำระที่ศาลนั้น

ในกรณีที่ศาลที่มีเขตอำนาจประทับฟ้องไว้แล้ว และจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่นอกเขตอำนาจของศาลนั้น ถ้าจำเลยจะให้การรับสารภาพและการให้จำเลยเดินทางไปยังศาลที่มีเขตอำนาจนั้นเป็นการยากลำบากหรือไม่สะดวกอย่างยิ่ง จำเลยจะยื่นคำร้องต่อศาลแขวงหรือศาลจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้การรับสารภาพและขอให้โอนคดีจากศาลที่มีเขตอำนาจไปยังศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลนั้นก็ได้ หากศาลที่ได้รับคำร้องเห็นสมควร และศาลที่มีเขตอำนาจได้ยินยอมด้วยแล้ว จะมีคำสั่งอนุญาตให้โอนคดีตามคำร้องนั้นด้วยก็ได้ และให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับแก่คดีดังกล่าวในศาลที่รับโอนคดีนั้นโดยอนุโลม

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๔ ให้ศาลดำเนินการพิจารณาตัดสินเสร็จโดยไม่เลื่อนคดี เว้นแต่มีเหตุจำเป็น และเมื่อพิจารณาตัดสินเสร็จแล้วให้ศาลทำคำสั่งหรือคำพิพากษาโดยเร็ว

มาตรา ๒๔/๑ ในคดีจรรยาบรรณนอกจากโทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัยที่กำหนดตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งใช้วิธีการดังต่อไปนี้แก่จำเลยซึ่งมีความผิดได้ ไม่ว่าโจทก์จะมีคำขอหรือไม่ก็ตาม

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่
- (๓) การทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์
- (๔) การเข้ารับการศึกษาอบรมด้านการจราจร
- (๕) การตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถ
- (๖) ห้ามใช้รถภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๒๕ การว่ากล่าวตักเตือนแทนการพิพากษาลงโทษจำเลยให้กระทำได้เฉพาะในกรณีที่จำเลยได้กระทำความผิดคดีจราจรในลักษณะความผิดที่ได้ฟ้องในคดีนี้เป็นครั้งแรก และศาลเห็นว่ามีเหตุอันสมควรเมื่อได้พิจารณาถึงประวัติ อาชีพ สถานะการเงิน ตลอดจนสภาพความผิดของจำเลย หรือกรณีมีเหตุอันควรปรานีอย่างอื่น

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจมีคำสั่งเกี่ยวกับใบอนุญาตขับขี่ดังต่อไปนี้

- (๑) สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยไม่เกินเก้าสิบวัน
- (๒) สั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เมื่อปรากฏว่าจำเลยเคยถูกศาลพิพากษาลงโทษในคดีจราจรมาครั้งหนึ่งแล้ว และจำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้อีกยังไม่พ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลในคดีก่อนมีคำพิพากษา

(๓) สั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของจำเลย

(ก) เมื่อศาลเห็นว่าหากให้ผู้นั้นขับรถต่อไปอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น หรือเห็นว่าการกระทำความผิดในคดีนี้ก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสาธารณะ หรือมีลักษณะเป็นภัยแก่ประชาชนอย่างร้ายแรง

(ข) เมื่อจำเลยเคยถูกศาลพิพากษาลงโทษในคดีจราจรมาก่อนแล้วสองครั้ง และจำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้อีกยังไม่พ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลในคดีแรกมีคำพิพากษา

ให้ศาลแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งไปยังนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก หรือตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ แล้วแต่กรณี และให้บุคคลตามมาตรา ๑๒ แจ้งคำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกทราบด้วย

จำเลยที่ขับขี่รถในระหว่างที่ถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ตามคำสั่งของศาลมีความผิดตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ก็ได้

ให้พนักงานคุมประพฤติ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์การซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริการสังคม การกุศลสาธารณะหรือสาธารณประโยชน์ที่ยินยอมรับดูแล เป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแลการกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ของจำเลยตามมาตรา

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษอบรมด้านการจราจรเป็นระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควรด้วยก็ได้

ในการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษอบรมด้านการจราจร ศาลจะกำหนดให้จำเลยเลือกเข้ารับการศึกษอบรมจากหน่วยงานของรัฐหรือจากโรงเรียนสอนขับรถที่ทางราชการรับรองก็ได้ โดยให้จำเลยเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษอบรม

หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษอบรมด้านการจราจร ศาลจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยไว้จนกว่าจำเลยจะเข้ารับการศึกษอบรมจนเสร็จ แต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่จำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ของจำเลยก็ได้ และให้นำมาตรา ๒๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด หากความผิดนั้นเป็นกรณีที่ต้องตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว แต่ถ้าศาลเห็นว่ามีความผิดตามลักษณะของการกระทำความผิด ศาลอาจสั่งตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถในจำนวนคะแนนที่มากกว่าที่กำหนดไว้ รวมทั้งอาจสั่งตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถในข้อหาความผิดที่ไม่ได้มีการกำหนดให้ตัดคะแนนไว้ก็ได้และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งศาล

มาตรา ๓๐ คดีจราจรตามมาตรา ๔(๑) ถ้าความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำแถลงของโจทก์ว่าจำเลยเคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ มาก่อน แล้วจำเลยมากระทำความผิดในคดีนี้ก็ยังไม่พ้นห้าปีนับแต่วันที่ศาลในคดีก่อนมีคำพิพากษา ในกรณีที่ศาลคดีนี้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ห้ามมิให้ศาลรอการกำหนดโทษหรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษจำเลยในคดีนี้ ทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด ศาลอาจสั่งให้ยึดรถที่จำเลยขับขี่ในขณะที่กระทำความผิดไว้เป็นการชั่วคราว ตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรกำหนดแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน โดยให้จำเลยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา

เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอคืนรถดังกล่าวได้แม้ยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากแสดงให้เห็นว่า ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่แท้จริง และจำเลยนำรถดังกล่าวไปใช้โดยตนมิได้มีส่วนรู้เห็นและได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันไม่ให้จำเลยนำรถไปขับขี่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการยึดและเก็บรักษารถ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา

มาตรา ๓๒ จำเลยซึ่งต้องโทษปรับและไม่ชำระค่าปรับภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา ให้ศาลสั่งให้ใช้มาตรการตามมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ แล้วแต่กรณี แทนการยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินเพื่อใช้ค่าปรับหรือแทนการกักขังจำเลยแทนค่าปรับ

มาตรา ๓๒/๑ ในคดีจราจรที่ศาลกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หรือสั่งให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๒๗ หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ศาลอาจนำวิธีการตามมาตรา ๒๔/๑ หรือเงื่อนไขตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ที่ยังไม่ได้กำหนดแก่จำเลยมากำหนดเพิ่มเติม สั่งปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือกักขังไม่เกิน ๓ เดือน แล้วให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปให้ครบถ้วนก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอัตราโทษในความผิดที่ศาลพิพากษาและความร้ายแรงของการฝ่าฝืนเงื่อนไข แต่หากจำเลยยังคงจงใจฝ่าฝืนเงื่อนไข ศาลอาจนำโทษที่รอไว้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาลงแก่จำเลย กำหนดโทษที่ยังไม่ได้กำหนดหรือกำหนดโทษใหม่ แล้วแต่กรณี แทนการให้จำเลยปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติหรือคำสั่งให้กระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ก็ได้

มาตรา ๓๓ ให้อุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลต่อศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาคได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้อ่านคำสั่งหรือคำพิพากษานั้น

การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษา ให้ศาลส่งสำเนาอุทธรณ์แก่อีกฝ่ายหนึ่งและให้ฝ่ายนั้นแก่อุทธรณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาอุทธรณ์

เมื่อมีการแก่อุทธรณ์ หรือไม่แก่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ศาลนั้นรับส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ คดีจราจรเว้นแต่มาตรา ๔(๑) ห้ามมิให้อุทธรณ์คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีที่ศาลมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ หรือมีคำสั่งตามมาตรา ๒๗ แล้วแต่กรณี ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

มาตรา ๓๕ ให้ศาลชั้นอุทธรณ์พิจารณาและมีคำสั่งหรือคำพิพากษาในคดีจราจรโดยเร็ว คำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ในคดีจราจรให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๖ บรรดาความผิดที่เป็นคดีจราจรที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปตามบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

เอกสารประกอบการสัมมนารับฟังความคิดเห็น / คณะกรรมการปฏิรูปด้านกระบวนการยุติธรรม / วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

มาตรา ๓๗ ให้นายกรัฐมนตรี และประธานศาลฎีกา รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการฯ
ปรับตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ
ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒

การวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีจราจร พ.ศ.
เสนอโดย คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม

๑. ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย ได้แก่ ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ ข้าราชการศาลยุติธรรม ตำรวจ พนักงานสอบสวน และประชาชนทั่วไป

๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว ดังนี้

(๑) ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก ลดอัตราการสูญเสียเชิงเศรษฐกิจจากอุบัติเหตุบนท้องถนน
- เชิงลบ ไม่มี

(๒) ด้านสังคม

- เชิงบวก อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนลดลง และระยะเวลาในการดำเนินคดีจราจรเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว
- เชิงลบ ไม่มี

(๓) ด้านงบประมาณ

ไม่มีผลกระทบ

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

๓.๑ อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนลดลง และลดอัตราการสูญเสียเชิงเศรษฐกิจจากอุบัติเหตุบนท้องถนน

ร่างพระราชบัญญัตินี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้การพิจารณาคดีจราจรเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และมีมาตรการคุมประพฤติหรือการศึกษาวินัยด้านการจราจรเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ขับขี่ สร้างจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งเพิ่มความปลอดภัยในการใช้รถและถนน เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ จะทำให้อัตราการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนลดลง และลดอัตราการสูญเสียเชิงเศรษฐกิจจากอุบัติเหตุบนท้องถนนได้